

Núm. de Protocol: SS-032-2/94

S E N T E N C I A   N U M .   9 5 - 2 5

PARTS:

Apel.lant: Sra. A.A.V.

Representant: en nom propi
Advocat: Sr. G.O.

Apel.lada: CASS

Representant: Sra. M.A.F.
Advocat: Sr. D.A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 14 de juliol de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-032-2/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- La sentència de data 22 de febrer de 1995 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i a les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada per la Sra. A.A.V. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, per mitjà de la qual aquella sol·licitava que fos anul·lada la decisió que va adoptar la CASS d'atorgar-li l'alta laboral amb efectes del dia 3 de gener de 1994.

2.- En considerar-se agreujada la interessada amb aquesta resolució, va presentar recurs d'apel·lació el 7 de març de 1995, el qual va ésser formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 4 d'abril següent. Mitjançant el seu recurs, la demandant sol·licita que es reconegui el seu dret a continuar percebent la prestació de salari per baixa laboral fins al moment de la seva completa recuperació.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per la Sra. Alegria Vazquez se'n va donar trasllat a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 25 d'abril de 1995, en el qual sol·licitava la desestimació de l'esmentat recurs, entenent que la sentència impugnada havia realitzat una adequada valoració de les proves practicades a la instància i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4.- El dia 8 de juny de 1995, tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- No es plantegen en aquest recurs qüestions de naturalesa jurídica, ja que les parts no manifesten cap motiu de disconformitat amb els adequats raonaments que conté

la sentència impugnada sobre la prestació de salari de l'assegurança malaltia i el caràcter obligatori per a l'assegurat de les revisions o controls del seu estat físic que la Caixa Andorrana de Seguretat Social pugui considerar necessaris per tal d'establir si és procedent l'abonament de les prestacions esmentades, tal i com ho disposa l'article 19.7 del Reglament Tècnic.

La qüestió litigiosa es redueix, en conseqüència, a examinar si la resolució administrativa ha valorat correctament els elements de fet que concorren en aquest cas i, de forma especial, si l'actora patia una malaltia que li feia impossible el desenvolupament de la seva activitat laboral, o bé si, tal i com afirma la demandada, aquesta indisposició no era incompatible amb el treball habitual de la interessada.

Tercer.- Com es lògic, la resolució que hagi de ser adoptada sobre aquest punt ha de partir necessàriament de l'examen de les proves practicades, i en especial dels informes mèdics que han estat aportats a les actuacions.

En aquest sentit, el Dr. A.F. -metge de capçalera de l'actora- informà que aquesta patia una síndrome ansiosa depressiva que la impossibilitava per exercir qualsevol activitat laboral. En segon lloc, l'especialista Dr. C. va confirmar l'existència d'aquesta síndrome ansiosa, fins i tot amb manifestacions somàtiques generalitzades, el qual feia precis un tractament psico-farmacològic subjecte a control mensual, si bé el seu informe no s'estén sobre la necessitat d'interrompre o no l'activitat laboral de la interessada.

La prova pericial resulta especialment idònia per als fins d'aquest procés en funció de l'especialitat professional i de la imparcialitat dels informants. Ara bé, l'anàlisi dels seus resultats ha de tenir en compte que l'examen de la interessada per part dels experts s'ha produït en aquest cas un cop la recurrent es trobava recobrada de la seva indisposició i, per tant, s'havia incorporat novament al seu treball. En aquest sentit, el dictamen de la Dra. M.M. no aporta dades rellevants per a la resolució del procés, ja que es limita a constatar que, en aquella data, l'estat de salut de la pacient era compatible amb el desenvolupament d'una tasca laboral normal. L'informe del perit Dr. CA. reflecteix també que l'actora es troba actualment compensada de la seva síndrome, però al mateix temps fa referència a l'episodi depressiu que va patir des del mes de desembre de 1993 i durant el qual portà a la pràctica dos intents de suïcidi en dies consecutius, episodi que va motivar el tractament psico-farmacològic de la pacient fins a finals del mes de maig de

1994, i que és considerat com a determinant d'una situació de baixa laboral.

Es cert que aquest dictamen pericial, en haver estat realitzat *ex post facto*, no descansa en una observació directa del període en que la malaltia es manifestà de forma aguda, però no per això es pot considerar que aquesta conclusió sigui una mera hipòtesi, ja que es fonamenta en l'estudi dels antecedents patològics de la interessada, que es poden constatar objectivament a partir dels anteriors informes mèdics que obren a les actuacions.

En resum, queda fora de dubte que la recurrent va patir una síndrome ansiosa depressiva a partir del mes de desembre de 1993, amb manifestacions somàtiques generalitzades, que va fer precis un tractament psico-farmacològic fins a finals del mes de maig de l'any següent, la importància de la qual determinava la necessitat d'una baixa laboral durant aquest temps, com es desprèn de les conclusions del dictamen pericial i del mateix fet que l'actora va ser protagonista de dos intents de suïcidi, cosa que sembla incompatible amb la levitat de la malaltia que postula la demandada.

Com a conseqüència dels raonaments precedents, s'ha de concloure que l'actora tenia dret a percebre les prestacions de salari de l'assegurança malaltia durant el període comprès entre el 3 de gener i el 31 de maig de 1994 i, en no haver-ho entès així la sentència impugnada, procedeix estimar en els seus termes el recurs d'apel·lació formulat per l'actora, al temps que resulta equitatiu deixar a càrrec de cadascuna de les parts les costes ocasionades per la seva defensa.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

1r.- Estimar el recurs d'apel·lació formulat per la Sra. A.A.V. contra la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia de 22 de febrer de 1995, la qual es revoca, i en conseqüència s'anul·la la resolució impugnada de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 28 de desembre de 1993.

2n.- Declarar el dret de la recurrent a que la Caixa Andorrana de Seguretat Social li aboní les prestacions de salari de l'assegurança malaltia des del 3 de gener fins al 31 de maig de 1994.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré